

optage Billedet. Der er altsaa mindre Beskyttelse efter Forslaget paa dette Punkt, end der er efter den nugældende Lov.

Der er dernæst en Ting, jeg til Slutning vil minde om, da det maaske kunde misforstaaes af en og anden, nemlig at det, som Forslaget i det hele gælder om, er jo Beskyttelse mod Offentliggørelse. Man kan altsaa ikke sige, at naar en Mand gaar hen og bestiller nogle Billeder, køber og betaler dem, han saa ikke har Ejendomsret til disse Billeder, men at Ejendomsretten bliver hos Fotografen. Jo, han har Ejendomsretten til privat Brug. Han har Lov til at mangfoldiggøre de Billeder selv eller gennem en anden Fotograf, saa meget han vil, kun ikke til Offentliggørelse, saa han vedbliver jo dog at have Ejendomsretten til dem.

Jeg vil nu haabe, at det Udvalg, der bliver nedsat om Lovforslaget, vil behandle det med Velvillie, og jeg vil haabe, at Udvalget vil arbejde saa hurtigt, at dette Forslag inden føje Tid kunde komme til anden og derefter til tredje Behandling.

Harald Jensen: Den højtærede Minister mente, at naar jeg udtalte mig, som jeg havde gjort, var det nærmest, fordi jeg saa paa Fotografen som Haandværker og paa hans Arbejde som Haandværk. Ja, det er ganske rigtigt, det gør jeg ogsaa. Jeg udtalte, at Kunst klæber der ved ethvert Haandværk, Kunst søger man at knytte til ethvert Haandværk. Og det Maal af Kunst, der er ved fotografisk Arbejde, er ikke stort større end det, der er ved ethvert andet Arbejde, i hvert Fald ved mange andre faglige Arbejder. Man kan altid gøre det gældende om Kunsten, at den former og skaber noget nyt, former og skaber noget, medens Fotografien i Virkeligheden kun er Gengivelse. Ministeren udtalte, at Beskyttelsen var ringere efter Lovforslaget, end den tidligere var, og nævnedes i denne Forbindelse Portrætter. Nej, det er ikke Tilfældet. Før skulde ethvert Arbejde ifølge Loven anmeldes for at blive beskyttet, man skulde anmelde, at det og det Billede, det enkelte Billede skulde beskyttes. Nu er det beskyttet, naar blot Fotografen faar sat sit Navn derpaa. Før vare de almindelige Portrætter slet ikke beskyttede, idet en Fotograf selvfølgelig ikke indsendte en Begæring om Eneret, hver Gang han havde udført et Billede. Nu er derimod Forholdet det, at blot den enkelte Fotograf sætter sit Navn paa et Arbejde, er dette beskyttet. Det er altsaa ikke ganske korrekt, hvad den højt-

ærede Minister sagde, at der er sket en Lettelse i Beskyttelsen ved det, her foreslaas. Nej, den er tværtimod bleven skærpet; thi naar et Fotografi en Gang er blevet indregistreret i Kultusministeriet, og Fotografen blot sætter sit Navn derpaa, har han en Gang for alle erhvervet sig Ejendomsret dertil, medens han, som sagt, tidligere skulde indsende og anmelde det enkelte Arbejde, der ønskedes beskyttet, hvad jeg finder var ganske naturligt.

Bramsen: Det var kun i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser eller Formodninger om, at de ærede Medlemmer, som havde udtalt sig, repræsentere henholdsvis Tilslutning til eller Modstand mod Lovforslaget, at jeg har ønsket Ordet. Min Mening om Lovforslaget gaar nærmest i Retning af, hvad det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) udtalte, nemlig at den her for Fotografer foreslaaede Beskyttelse er alt for udstrakt, og desuden er det et Principspørgsmaal af betydelig Rækkevidde, hvor langt man overhovedet skal komme ind paa Beskyttelse af en Virksomhed, som dog, og ikke mindst af Ministeren selv, i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, er strengt holdt ude fra Kunstner- og Forfattervirksomhed og fra den Lovgivning, vi af Hensyn til Udlandet have vedtaget for Forfattere og Kunstnere. Nu kan maaske den højtærede Minister med Rette sige, at Fotografien er et fint og smukt Haandværk, men Ministeren har selv gjort gældende, at, her hjemme i alt Fald, er den ikke i vor Lovgivning erkendt for at være Kunst, og den behandles ogsaa som Haandværk, idet der kræves Borgerskab til at udøve den o. s. v. Under disse Omstændigheder komme vi i Virkeligheden ind paa en ny Bane, naar der er Tale om Beskyttelse af saadan Næringsvirksomhed i Modsætning til de liberale Erhverv som Kunstneres, Maleres og Forfatteres; derpaa lægger jeg i alt Fald ikke ganske ringe Vægt. Jeg kan i Øjeblikket ikke overse, i hvilket Omfang andre Næringsbrug ville kunne komme med Krav paa Beskyttelse i Retning af at ønske at have en Protokol i Kultusministeriet eller i et andet Ministerium, hvor Udøvernes Navne kunne blive indførte, hvad der i øvrigt er mig en ganske overraskende Foranstaltning. Det kan jeg, som sagt, ikke se i Øjeblikket, men jeg kan sige, at det er noget ganske nyt, og jeg vil bede, at man i det eventuelle Udvalg vil overveje Rækkevidden af, hvad der her foreslaas.